England". *) Han kalder den først et mesterligt Værk, siger: „Efter at have læst det tyve Gange igjennem, mangler der mig endnu Ord for at beskrive, hvor skjønt jeg finder det. Det er en højsindet, heltemodig, lidenskabelig Sjæls Bekjendelser, en af Genialitet sprudlende Sjæl, hvis Dannelse har været fuldendt, en filosofisk og digterisk Sjæl, der har hjemme blandt de mest ophøjede Ideer, hvis Ophøjethed endog overgaas af Følelsernes Adel, og dertil aldeles moderne ved sin Opdragelse, sin Stolthed, sine dristige Paastande, ved sin spændte Følsomheds uafladelige Irritation, i den Grad, at den letteste Berøring fremkalder et brusende Orkester og den vidunderligste Symfoni. Det er kun en Sjæls Historie og dens indre Samtale med sig selv, den ophøjede Melodi af et ungt Pige- og Kunstnerhjærte, som tiltrækkes og frastødes af en Begejstring og Stolthed, der er lige saa stor som dets egen, den gjennemførte Modsætning mellem den kvindelige og mandlige Røst, som, gjennem Udbrud og Variationer af det samme Thema mere og mere fjærne sig fra og træde i Modsætning til hinanden, indtil de endelig paa en Gang bringes hinanden nær i en lang, smertelig, herlig Duo, af en saa begejstret og inderlig Tone, at den overgaar alt".

Det er interessant at se Mrs. Browning's indirekte Indlæg i Kvindesagen, der først senere hos os er vunden frem. Kvindens Ligeberettigelse til aandelig Udvikling og Ret til at gjøre sine Evner frugtbringende i det Spor, hendes individuelle Anlæg viser dem Vej, fører hun ofte Ordet for. Hun taler saaledes om det meningsløse i, at en Kvinde opgiver sin Vej og sit Livsmaal, naar hun der fandt, hvad der stemmede overens med hendes inderste Trang, for sin Husbonds, naar hans ej just var den, der kunde tage hendes bedste Kræfter. Paa dette Punkt kunde drages flere Paralleler mellem „Aurora Leigh" og Fru Edgréns „Sommersaga", og det vidner stærkt til Gunst for den Digteraand, der frembar „Aurora Leigh", at Spørgsmaalet, trods den megen Drøftelse siden da (30 Aar), møder en med al tænkelig Friskhed.

1861 døde E. B. Browning i Florents. Hendes sidste Digt gjaldt vor H. C. Andersen; det er skrevet i Rom 61.

Hendes rene, for det gode stedse kæmpende Sjæl synes

*) Bønnelyckes Overs.